Mind „csonka-Magyarországon”, mind az elszakított területeinken olyan emberek hozhatnak változást, akiknek a szívük és az eszük egyaránt a helyén van... Ez lehetne a mottója a Nemzeti Jogvédő Szolgálat és Morvai Krisztina EP képviselő közös felvidéki jogvédő-monitorozó útjáról (2016 ősze) szóló újabb tudósításának. Mint a bátor és nemes lelkű tanárember, Fehér István is elmondja: a magyarok - legalábbis számbelileg - egyáltalán nem „kisebbségben”, hanem abszolút többségben élnek még ma is, elszakított területeink számos pontján, így Észak-Komáromban (Révkomáromban). Annak érdekében, hogy létszámuk és számarányuk ne csökkenjen tovább, és hogy méltóságban és teljes jogúan éljenek szülőföldjükön, egyfelől a bátor és szókimondó emberek nyilvános szerepvállalására lenne szükség, másfelől pedig arra, hogy az Európai Unió és más nemzetközi szervek határozottan megköveteljék az őshonos nemzeti közösségek jogaira vonatkozó normák és nemzetközi szerződések, ajánlások betartását. Ebből következne, hogy Felvidéknek, Délvidéknek, az erdélyi magyarságnak és Kárpátaljának ugyanúgy járna a teljes körű és tényleges autonómia, mint ahogy az teljesen természetes például Dél-Tirolban, Baszkföldön, vagy más európai területeken. Ennek kivívása az anyaországi állami vezetők és állami szervek, a nemzetközi szervezetek, a magyar és európai parlamenti képviselők, a civil szervezetek és általában a bátor, nemes lelkű magyar emberek közös feladata. S egy jó hír: Erdély, Felvidék és Délvidék után készülünk az újabb jogvédő-monitorozó utunkra, ezúttal Kárpátaljára. Természetesen ismét beszámolunk tapasztalatainkról.